RÅDETS BESLUT (GUSP) 2017/1428

av den 4 augusti 2017

till stöd för genomförandet av Maputo-handlingsplanen för genomförande av 1997 års konvention om förbud mot användning, lagring, produktion och överföring av antipersonella minor (truppminor) samt om deras förstöring

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om Europeiska unionen, särskilt artiklarna 28 och 31.1,

med beaktande av förslaget från unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik, och

av följande skäl:

(1) Europeiska unionen bör verka för en hög grad av samarbete på alla områden för internationella förbindelser, bland annat för att bevara freden, förebygga konflikter och stärka den internationella säkerheten i enlighet med målen och principerna för Förenta nationernas stadga.

(2) Den 12 december 2003 antog Europeiska rådet en europeisk säkerhetsstrategi, i vilken globala utmaningar och hot identifierades och i vilken man efterlyste en regelbaserad internationell ordning, grundad på effektiv multilateralism och välfungerande internationella institutioner.

(3) Konventionen om förbud mot användning, lagring, produktion och överföring av antipersonella minor (truppminor) samt om deras förstöring (nedan kallad *konventionen*) trädde i kraft den 1 mars 1999. Den utgör det enda övergripande internationella instrument som hanterar alla aspekter av antipersonella landminor, bland annat användning, lagring, produktion, handel, röjning och hjälp till offren. Sedan den 1 juni 2013 är samtliga medlemsstater parter i konventionen, och den 1 september 2016 hade 162 stater uttryckt sitt samtycke till att bli bundna av konventionen.

(4) Den 23 juni 2008 antog rådet gemensam åtgärd 2008/487/Gusp ([1]) till stöd för universalisering och genomförande av konventionen.

(5) Den 3 december 2009, vid konventionens andra översynskonferens, antog konventionsstaterna Cartagena-handlingsplanen 2010–2014 angående universalisering och genomförande av alla aspekter av konventionen. De antog även ett *Direktiv från konventionsstaterna till enheten för stöd till genomförandet*, i vilket de enades om att konventionens enhet för stöd till genomförandet (nedan kallad *ISU*) bör ge råd och tekniskt stöd till konventionsstaterna om genomförandet och universaliseringen av konventionen, underlätta kommunikationen mellan konventionsstaterna och främja kommunikation och information om konventionen både till stater som inte är konventionsstater och till allmänheten. Vid det fjortonde mötet 2015 antog konventionsstaterna ett beslut om stärkt finansiell styrning och insyn inom ISU, i vilket det fastställdes under vilka villkor ISU får vidta åtgärder eller inleda projekt som inte ingår i dess årliga budget, inbegripet på inbjudan av konventionsstater och stater som inte har undertecknat konventionen.

(6) Den 13 november 2012 antog rådet beslut 2012/700/Gusp ([2]) till stöd för genomförandet av Cartagena-handlingsplanen 2010–2014.

(7) Vid konventionens tredje översynskonferens i Maputo, Moçambique, i juni 2014 antog konventionsstaterna Maputo-handlingsplanen som syftar till att göra betydande och hållbara framsteg mot genomförandet av konventionen under perioden före nästa översynskonferens (2014–2019) och utfärdade en gemensam förklaring om strävan att ”senast 2025 i största möjliga utsträckning” uppnå konventionens mål.

(8) I sina slutsatser av den 16 och 17 juni 2014 vid den tredje konferensen för översyn av konventionen erinrade Europeiska unionens råd om att unionen, nu när samtliga 28 medlemsstater är konventionsstater, är enad i sin

([1]) Rådets gemensamma åtgärd 2008/487/Gusp av den 23 juni 2008 till stöd för universalisering och genomförande av 1997 års konvention om förbud mot användning, lagring, produktion och överföring av antipersonella minor (truppminor) samt om deras förstöring inom ramen för den europeiska säkerhetsstrategin (EUT L 165, 26.6.2008, s. 41).

([2]) Rådets beslut 2012/700/Gusp av den 13 november 2012 inom ramen för den europeiska säkerhetsstrategin till stöd för genomförandet av Cartagena-handlingsplanen 2010–2014, som antogs i Cartagena av konventionsstaterna till 1997 års konvention om förbud mot användning, lagring, produktion och överföring av antipersonella minor (truppminor) samt om deras förstöring (EUT L 314, 14.11.2012, s. 40).

strävan att uppfylla målen i konventionen, och att unionen och dess medlemsstater sedan lång tid tillbaka stöder minröjning och förstöring av lagrade antipersonella minor och lämnar bistånd till offer för antipersonella minor. I slutsatserna upprepade rådet unionens orubbliga stöd för ett fullt och effektivt genomförande av konventionen från konventionsstaternas sida och dess åtagande att främja en universalisering av konventionen samt att tillhandahålla resurser för att finansiera åtgärder mot minor och konkret och hållbart bistånd till offer för antipersonella minor, deras familjer och de samhällen de lever i.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. I syfte att bidra till människors säkerhet genom att stödja genomförandet av Maputo-handlingsplanen 2014–2019 som antogs av konventionsstaterna vid den tredje konferensen för översyn av 1997 års konvention om förbud mot användning, lagring, produktion och överföring av antipersonella minor (truppminor) samt om deras förstöring (nedan kallad *konventionen*), inom ramen för den europeiska säkerhetsstrategin och i överensstämmelse med relevanta beslut som fattats av det internationella samfundet, strävar Europeiska unionen mot följande mål:

a) Stödja konventionsstaternas ansträngningar att genomföra de aspekter av Maputo-handlingsplanen som gäller minröjning.

b) Stödja konventionsstaternas ansträngningar att genomföra de aspekter av Maputo-handlingsplanen som gäller hjälp till offren.

c) Främja universaliseringen av konventionen.

d) Stödja konventionsstaternas ansträngningar att genomföra de aspekter av Maputo-handlingsplanen som gäller förstöring av lager.

e) Åskådliggöra unionens och dess medlemsstaters pågående engagemang för konventionen och deras beslutsamhet att samarbeta med och hjälpa de stater som behöver stöd med att uppfylla sina åtaganden enligt konventionen samt stärka unionens ledande roll i strävan att uppfylla konventionens vision om ett definitivt slut på det lidande och de dödsfall och skador som orsakas av antipersonella minor.

2. Alla de mål som avses i punkt 1 ska eftersträvas på ett sådant sätt att de stärker konventionens tradition av partnerskap och samarbete mellan stater, icke-statliga och andra organisationer, inklusive företrädare för mindrabbade samhällen. Jämställdhets- och mångfaldsaspekter kommer att beaktas under utformnings-, förvaltnings- och genomförandeskedet av samtliga åtgärder.

3. För att nå de mål som anges i punkt 1 ska unionen stödja följande projekt:

a) Minröjning: Stöd för genomförandet av åtgärd III i Maputo-handlingsplanen, bland annat genom att underlätta och stärka den nationella planeringen och rapporteringen i upp till fem berörda konventionsstater som har kommande minröjningsfrister under 2018, 2019, 2020 och därefter.

b) Hjälp till offren: Stöd för genomförandet av de åtgärder för hjälp till offren som anges i Maputo-handlingsplanen i upp till fem berörda konventionsstater. Projektet kommer att stödja konventionsstaterna när det gäller att införliva de aspekter av Maputo-handlingsplanen som hör samman med hjälp till offren i en integrerad politik som är kopplad till nationell politik för mänskliga rättigheter och rättigheter för personer med funktionsnedsättning. Projektet syftar till att ge offren för minor möjlighet att själva inta en aktiv roll i den egna utvecklingen.

c) För att främja en universalisering av konventionen kommer projektet att stödja konventionens ordförandeskap och en arbetsgrupp på hög nivå för att engagera stater som inte är parter i konventionen på en hög nivå. Den undersökning om gränssäkerhet som inleddes inom ramen för det beslut 2012/700/Gusp kommer att vidareutvecklas.

d) Förstöring av lager: Stöd för genomförandet av de åtgärder för förstöring av lager som anges i Maputo-handlingsplanen.

e) För att åskådliggöra unionens engagemang och säkerställa dess synlighet kommer det att anordnas dels ett inledande evenemang för att sprida kännedom om detta beslut och om unionens stöd för åtgärder mot minor i allmänhet, dels ett avslutande evenemang för att sprida information om de verksamheter som föreskrivs i detta beslut och om deras resultat och på så sätt lyfta fram unionens bidrag.

4. En detaljerad beskrivning av de åtgärder som ska vidtas för att nå de mål som anges i punkt 1 återfinns i bilagan.

Artikel 2

1. Unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik (den höga representanten) ska vara ansvarig för genomförandet av detta beslut.

2. Det tekniska genomförandet av de projekt som avses i artikel 1.3 ska anförtros ISU, representerad av det internationella centrumet för humanitär minröjning i Genève (nedan kallat *GICHD*).

3. ISU ska utföra dessa uppgifter under den höga representantens ansvar. Den höga representanten ska i detta syfte ingå nödvändiga överenskommelser med GICHD.

Artikel 3

1. Det finansiella referensbeloppet för genomförandet av de åtgärder som avses i artikel 1.3 ska uppgå till 2 303 274,47 EUR.

2. De utgifter som ska finansieras med det belopp som fastställs i punkt 1 ska förvaltas i enlighet med de förfaranden och regler som gäller för unionens allmänna budget.

3. Kommissionen ska övervaka att de utgifter som avses i punkt 1 förvaltas på korrekt sätt. Den ska i detta syfte ingå en finansieringsöverenskommelse med GICHD, i vilken det ska fastställas att ISU ska säkerställa att unionens bidrag synliggörs i proportion till dess storlek.

4. Kommissionen ska sträva efter att ingå den finansieringsöverenskommelse som avses i punkt 3 så snart som möjligt efter det att detta beslut har trätt i kraft. Den ska underrätta rådet om eventuella svårigheter i samband med detta och om dagen för ingåendet av finansieringsöverenskommelsen.

5. ISU ska utföra de uppgifter som avses i artikel 2 i enlighet med beslutet om stärkt finansiell styrning och insyn inom ISU, som fattades vid det fjortonde mötet mellan de stater som är parter i konventionen, år 2015 ([1]).

Artikel 4

Den höga representanten ska rapportera till rådet om genomförandet av detta beslut på grundval av rapporter som regelbundet ska utarbetas av ISU. Dessa rapporter ska utgöra grunden för rådets utvärdering. Kommissionen ska lämna information om de finansiella aspekterna av genomförandet av detta beslut.

([1]) APLC/MSP.14/2015/L.1 — http://www.apminebanconvention.org/fileadmin/APMBC/MSP/14MSP/ISU_Financing_Decision_Draft_30Nov2015.pdf

Artikel 5

Detta beslut träder i kraft samma dag som det antas.

Det ska upphöra att gälla 36 månader efter det att den finansieringsöverenskommelse som avses i artikel 3.3 har ingåtts, eller sex månader efter dagen för antagandet om inte någon finansieringsöverenskommelse har ingåtts inom denna period.

Utfärdat i Bryssel den 4 augusti 2017.

På rådets vägnar

M. MAASIKAS

Ordförande

BILAGA

1. Mål

Att bidra till människors säkerhet genom att stödja genomförandet av Maputo-handlingsplanen 2014–2019 som antogs av konventionsstaterna vid den tredje konferensen för översyn av 1997 års konvention om förbud mot användning, lagring, produktion och överföring av antipersonella minor (truppminor) samt om deras förstöring (nedan kallad *konventionen*) inom ramen för den europeiska säkerhetsstrategin och i linje med relevanta beslut som fattats av det internationella samfundet.

2. Beskrivning av projekten

2.1 Minröjning: Stöd för genomförandet av åtgärd III i Maputo-handlingsplanen, inbegripet nationell planering och rapportering i upp till fem berörda konventionsstater

2.1.1 Projektmål

Upp till fem konventionsstater får stöd till genomförandet av de aspekter av Maputo-handlingsplanen som gäller minröjning.

2.1.2 Projektbeskrivning

— Stöd kommer att ges av ISU till upp till fem konventionsstater för att underlätta dialoger med nationella intressenter. Stödberättigade konventionsstater har kommande minröjningsfrister under 2018, 2019, 2020 och därefter. Konventionens kommitté för genomförandet av artikel 5 kommer att delta i urvalet av mottagande konventionsstater.

— Dialogerna med nationella intressenter kommer att underlättas av ISU i samarbete med intressenter, t.ex. relevanta regeringstjänstemän, representanter från befolkningsgrupper som drabbats av minor, givare till åtgärder mot minor, inklusive relevanta unionsenheter, minröjningsorganisationer, Internationella kampanjen för förbud mot landminor (ICBL), FN-organ och GICHD. Dessa nyckelaktörer kommer på lämpligt sätt att direkt medverka i genomförandet av projektet på villkor som kommer att utvecklas i redogörelsen för budgetkonsekvenserna. Dialogerna kommer att utmynna i ett detaljerat resultatdokument som lyfter fram geografiskt specifik information om återstående områden som kräver kartläggning och minröjning, metoder för att ta itu med återstående områden och utmaningar när det gäller fullgörandet av skyldigheter i fråga om minröjning och rekommendationer för att övervinna dessa utmaningar samt milstolpar för att hantera identifierade utmaningar. Vid dialogerna med nationella intressenter kommer jämställdhets- och mångfaldsaspekter på minröjning att beaktas i utformnings-, förvaltnings- och genomförandeskedet.

— Uppföljningsåtgärder kommer att vidtas, i upp till fem fall, som en följd av rekommendationer i resultatdokumenten. Genom dessa uppföljningsåtgärder kommer ISU att erbjuda ytterligare tekniskt stöd (t.ex. för utarbetande/uppdatering av nationella handlingsplaner för minröjning eller utarbetande av ett eller flera förslag till projekt).

2.1.3 Projektresultat

— Dialogerna med intressenter kommer att utmynna i ett detaljerat resultatdokument, där kvarstående utmaningar anges tillsammans med mål, tidsplaner och rekommendationer för ytterligare åtgärder.

— De konventionsstater som valts ut för dialogerna med nationella intressenter kommer att kunna redogöra för hur långt man kommit med genomförandet av konventionen och Maputo-handlingsplanen samt förbättra sin årliga rapportering till konventionsstaterna om genomförandet av sina skyldigheter inom respektive tidsfrist.

— De utvalda staterna kommer att utveckla metoder för att bygga upp och främja partnerskap, inbegripet med givare och minröjningsorganisationer, för att säkerställa att de stöder ansträngningar för att fullgöra sina skyldigheter på så kort tid som möjligt.

— De utvalda staterna kommer att ha större förmåga att redogöra för sina avsikter att uppfylla åtagandena i Maputo-handlingsplanen och sitt behov av stöd, till exempel för utarbetande och uppdatering av nationella handlingsplaner för minröjning och utarbetande av förslag till projekt.

2.1.4 Stödmottagare

— Konventionsstater som håller på att genomföra sina minröjningsåtaganden enligt konventionen.

— Kvinnor, flickor, pojkar och män vilkas liv påverkas av förekomsten eller den misstänkta förekomsten av truppminor samt deras familjer och de samhällen de lever i.

— Nationella experter som arbetar med frågor som är relevanta för minröjning.

— Stater och organisationer som stöder minröjningsinsatser.

2.2 Hjälp till offren: Stöd för genomförandet av de åtgärder för hjälp till offren som anges i Maputo-handlingsplanen i upp till fem berörda konventionsstater

2.2.1 Projektmål

I Maputo-handlingsplanen anges att hjälp till offren bör integreras i bredare nationella strategier, planer och rättsliga ramar som hör samman med rättigheterna för personer med funktionsnedsättning, hälsa, utbildning, sysselsättning, utveckling och fattigdomsbekämpning. Genom projektet får upp till fem konventionsstater stöd till att integrera de aspekter av Maputo-handlingsplanen som hör samman med hjälp till offren i en bredare kontext av nationell politik för mänskliga rättigheter och rättigheter för personer med funktionsnedsättning. Projektet syftar till att personer som skadas av minor och andra explosiva lämningar efter krig, överlevande, indirekta offer – till exempel familjemedlemmar till personer som dödats av antipersonella minor – och människor som lever i mindrabbade områden ska ges möjlighet att inta en aktiv roll i den egna utvecklingen. Vid dialogerna med nationella intressenter kommer jämställdhets- och mångfaldsaspekter när det gäller hjälp till offren att beaktas i utformnings-, förvaltnings- och genomförandeskedet.

2.2.2 Projektbeskrivning

— Stöd kommer att ges av ISU i upp till fem berörda konventionsstater för att få till stånd dialoger med nationella intressenter i konventionsstater som antingen:

a) inte har visat särskilt stort engagemang när det gäller hjälp till offren och som därför skulle ha behållning av ett incitament till detta, eller

b) har varit engagerade i ansträngningarna för att genomföra Maputo-handlingsplanens åtgärder för hjälp till offren och som skulle ha behållning av en dialog med nationella intressenter för att främja dessa ansträngningar.

Konventionens kommitté för hjälp till offren kommer att delta i urvalet av de mottagande konventionsstaterna.

— Dialogerna med nationella intressenter kommer att underlättas av ISU i samarbete med nyckelaktörer, t.ex. relevanta regeringstjänstemän, givare, inklusive relevanta unionsenheter, FN-organ, kontoret för FN:s högkommissarie för mänskliga rättigheter (UNOHCHR), Internationella kampanjen för förbud mot landminor och Koalitionen mot klusterammunition (nedan kallade *ICBL-CMC*) samt organisationer för personer med funktionsnedsättning. Dialogerna med nationella intressenter kommer även att utmynna i utarbetandet av ett detaljerat resultatdokument, i samråd med intressenter, i vilket man kommer att identifiera utmaningar och luckor i genomförandet av de åtaganden i Maputo-handlingsplanen som gäller hjälp till offren, ge rekommendationer för att hantera dem samt fastställa mål.

— Uppföljningsåtgärder kommer att vidtas, i upp till fem fall, som en följd av rekommendationer i resultatdokumenten. Dessa uppföljningsåtgärder kan innebära att ISU ger ytterligare tekniskt stöd, till exempel stöd till översyner av nationella planer och utarbetande av ett eller flera förslag till projekt osv.

— Beslut 2012/700/Gusp stödde en global konferens som hölls i Medellin, Colombia, i april 2014, *Bridges between Worlds*, vars syfte var att främja det internationella samfundets förståelse av den roll som hjälp till offren spelar i bredare sammanhang. Det här beslutet kommer att göra det möjligt för ISU att som en uppföljning anordna en internationell konferens för nationella experter, i samarbete med nyckelaktörer såsom kontoret för FN:s högkommissarie för mänskliga rättigheter, de relevanta unionsenheterna samt ICBL-CMC och organisationer för personer med funktionsnedsättning, för att undersöka utmaningar och god praxis när det gäller att integrera hjälp till offren i de bredare sammanhangen med anknytning till funktionsnedsättningar och utveckling på nationell nivå. Den internationella konferensen kommer i synnerhet att ha som målsättning att stärka kopplingarna till ansträngningar för att genomföra konventionen om rättigheter för personer med funktionsnedsättning (CRPD) och planeringprocesserna för att uppnå FN:s mål för hållbar utveckling. Den internationella konferensen kommer att bygga vidare på det arbete som utförts av kommittén för hjälp till offren enligt konventionen om förbud mot antipersonella minor och representanter för andra relevanta organ, såsom samordnarna av hjälp till offren enligt konventionen om klusterammunition (CCM) och protokoll V om explosiva lämningar efter krig till konventionen om förbud mot eller inskränkningar i användningen av vissa konventionella vapen som kan anses vara ytterst skadebringande eller ha urskillningslösa verkningar (CCW).

2.2.3 Projektresultat

— Dialogerna med nationella intressenter kommer att utmynna i ett detaljerat resultatdokument som identifierar utmaningar och luckor och som kommer att innehålla rekommendationer och konkreta åtgärder som de utvalda staterna kan vidta för att åtgärda identifierade utmaningar vad gäller deras genomförande av deras åtaganden enligt Maputo-handlingsplanen avseende hjälp till offren.

— Resultatdokumentet kommer att stödja utformningen av den nationella politiken och underlätta dialogen och samarbetet med givare och genomförandeorgan.

— Uppföljningsåtgärder i upp till fem konventionsstater till stöd för ansträngningar för att övervinna de utmaningar och åtgärda de luckor som identifierats under dialogerna med nationella intressenter kommer att resultera i ökad kapacitet hos konventionsstaterna att uppfylla sina åtaganden enligt Maputo-handlingsplanen, till exempel översyner av nationella planer och utarbetande av ett eller flera förslag till projekt.

— Dialogerna med nationella intressenter kommer att skapa medvetenhet om de internationella ansträngningarna och bästa praxis för att ta itu med de överlevandes behov och garantera deras rättigheter genom bredare ramar.

— De utvalda staterna kommer att få större förmåga att redogöra för hur långt man har kommit med genomförandet av Maputo-handlingsplanen samt rapportera om planer för dess genomförande.

— Nationella experter som deltar i den internationella konferensen kommer att få en bättre förståelse för den roll som hjälp till offren spelar i ansträngningarna för att genomföra konventionen om rättigheter för personer med funktionsnedsättning (CRPD) och i planeringsprocesserna för att uppnå FN:s mål för hållbar utveckling.

2.2.4 Stödmottagare

— Konventionsstater som har rapporterat att de har ansvar för ett betydande antal överlevande offer för landminor.

— Kvinnor, flickor, pojkar och män som har blivit offer för landminor och andra explosiva lämningar efter krig samt deras familjer och de samhällen de lever i.

— Nationella experter som arbetar med frågor som är relevanta för hjälp till offren.

2.3 Universalisering av konventionen

2.3.1 Projektmål

För att gå mot en universalisering av konventionen kommer beslutet att stödja konventionens ordförandeskap och en arbetsgrupp på hög nivå när det gäller att engagera stater som inte är parter i konventionen på en hög nivå. Inom ramen för denna ansträngning fastställs och angrips hinder mot efterlevnad av konventionen och inhämtas aktuell information om läget i fråga om ratificering och anslutning.

2.3.2 Projektbeskrivning

— En högnivågrupp för universalisering av konventionen kommer att stödjas av ISU, bl.a. genom stöd från personer på hög nivå för att föra dialog med ledare i upp till fem stater som inte är parter i konventionen på ministernivå eller högre vad gäller anslutning till konventionen och/eller efterlevnad av konventionen och dess normer.

— Aktuell förstahandsinformation om hinder mot anslutning kommer att inhämtas från stater som inte är parter i konventionen i syfte att denna information ska bidra till dokument om sakfrågor inför den fjärde översynskonferensen 2019, inbegripet genom en övergripande rapport om de framsteg som har gjorts för universalisering av konventionen och dess normer samt om utrymmet för ytterligare framsteg.

— Den undersökning om gränssäkerhet som inleddes i enlighet med beslut 2012/700/Gusp kommer, i samarbete med partner som Centrumet för säkerhetspolitik i Genève (GCSP) eller Centrumet i Genève för demokratisk kontroll av väpnade styrkor (DCAF), att vidareutvecklas till ett verktyg för universalisering som riktar sig till stater som fortfarande anser att truppminor är ett oumbärligt verktyg för gränssäkerheten.

2.3.3 Projektresultat

— Upp till fem stater som inte är parter i konventionen kommer att göra åtaganden på ministernivå eller högre när det gäller anslutning till konventionen.

— Aktuella kunskaper kommer att inhämtas om den politik som förs när det gäller truppminor i stater som inte är parter i konventionen. Den informationen kommer att användas för att bidra till ett dokument om sakfrågan inför den fjärde översynskonferensen, bl.a. genom en övergripande rapport om de framsteg som har gjorts för universalisering av konventionen samt om utrymmet för ytterligare framsteg.

— Främjandet av konventionen från konventionsstaternas och icke-statliga organisationers sida kommer att stärkas på grundval av uppföljningsåtgärder som följer av högnivågruppens besök.

— Ökade kunskaper kommer att samlas in och sammanställas i ett dokument som behandlar de upplevda hinder mot anslutning till konventionen som oftast påpekas, vilket kan användas som stöd för universaliseringsinsatser.

— Framsteg kommer att göras när det gäller anslutning till konventionen och/eller iakttagande av dess normer för stater som inte är parter i konventionen och som har gjort åtaganden genom detta projekt.

2.3.4 Stödmottagare

— Andra stater än konventionsstater som ännu inte har ratificerat, godkänt, accepterat eller anslutit sig till konventionen.

— Konventionsstater och icke-statliga och internationella organisationer som deltar i ansträngningar för att främja en universalisering av konventionen.

2.4 Förstöring av lager: stöd för genomförandet av de åtgärder för förstöring av lager som anges i Maputohandlingsplanen

2.4.1 Projektmål

Hjälpa konventionsstater som har signalerat svårigheter att uppfylla skyldigheterna i konventionen avseende förstöring av lager att övervinna dessa svårigheter.

2.4.2 Projektbeskrivning

ISU kommer att engagera sig med målet att identifiera de huvudsakliga utmaningarna och möjliga lösningar för att slutföra ansträngningarna för förstöring av lager i stater som har nära förestående tidsfrister eller som inte har hållit sina tidsfrister för förstöring av lager.

2.4.3 Projektresultat

Förvärv av ökade kunskaper om läget och om utmaningar när det gäller att slutföra ansträngningarna för förstöring av lager.

2.4.4 Stödmottagare

Konventionsstater som håller på att genomföra sina skyldigheter avseende förstöring av lager enligt konventionen.

2.5 Åskådliggöra Europeiska unionens engagemang

2.5.1 Projektmål

Unionens och dess medlemsstaters pågående engagemang för konventionen och för genomförandet av Maputo-handlingsplanen åskådliggörs, liksom deras stöd till konventionsstater som håller på att genomföra viktiga skyldigheter enligt konventionen.

2.5.2 Projektbeskrivning

— Det kommer att anordnas dels ett inledande evenemang för att sprida kännedom om detta beslut och om unionens stöd för åtgärder mot minor i allmänhet, dels ett avslutande evenemang för att sprida information om de verksamheter som följer av detta beslut och om deras resultat och på så sätt lyfta fram unionens bidrag.

— Information om verksamheterna inom ramen för beslutet och om unionens engagemang för genomförandet av konventionen kommer att föras fram under hela genomförandet av detta beslut på konventionens webbplats, genom plattformar för sociala medier samt genom den nationella och internationella pressen.

— Informationsmaterial till exempel affischer, annonsering, videoklipp och PR-material kommer att inhämtas och ställas till förfogande för berörda intressenter och partner.

2.5.3 Projektresultat

— Tjänstemän inom unionen och dess medlemsstater kommer att bli medvetna om detta beslut och om vilken betydelse det kan ha för deras arbete.

— Unionens engagemang för konventionen och åtgärder mot minor i allmänhet kommer att sättas i fokus för konventionsstater och den globala publik som intresserar sig för människors säkerhet i allmänhet.

— Medvetenheten om målen med konventionen och Maputo-handlingsplanen kommer att stärkas.